

سازماندهی آنارشیستی در شهرهای کوچک

Small Town Organizing For Anarchists

کالکتیو آنارشیست‌های اسپروت

فهرست

3	سازماندهی آثار شیشستی در شهرهای کوچک
5	شناسایی اعضا
6	چیدن یک خط زمانی تقریبی
6	نمونه‌ای از یک خط زمانی از کار قابل انجام تا رویای بزرگ:
7	توسعه
7	توزیع ادبیات آثار شیشستی
9	روابط و جرم
9	دیپلماسی
10	پانک ها و دیگر گروه های ضداقتدارگرایان
10	فعالان لیبرال، محافظه‌کار یا سازماندهندگان محلی
12	شهر خود را روی نقشه قرار دهید
12	ترویج
12	جشنواره‌های شهر کوچک
13	گرفتن مکان دائمی
13	سخن آخر

سازماندهی آنارشیستی در شهرهای کوچک

ما در سال ۲۰۰۹ جزوه‌ای با عنوان «سازماندهی آثارشیت‌ها مخصوص جوامع خرد» به دستمان رسید. جزوه یاد شده ایده‌ای برای بسط موضوع ذهن ما کلید زد. با وجودی که ما در یک شهر کوچک زندگی نمی‌کنیم - شهر ما بالای ده هزار نفر جمعیت دارد- اما محل زندگی ما از نظر تعداد گروه و جوامع مرتبط با چپ‌ها و گروه‌های آثارشیت و رادیکال کم‌برخوردار به حساب می‌آید. زمانی که از مدل‌ها، اقدامات و مباحثی که گروه‌های آثارشیت از آن‌ها صحبت می‌کردند متوجه شدیم، آنچه این جمع‌ها ارائه می‌دادند از حقایق مربوط به جایی که ما در آن زندگی می‌کنیم بسیار دور است. قطعاً می‌شود جذابیت زندگی در فضایی که گفتمان رادیکال فرصت بروز بالایی دارد را درک کنیم اما متأسفانه این تجربه زیسته ما نیست.

به نظر می‌رسد متنی که در ادامه خواهد آمد برای افرادی که در شهرهای کوچک یا مناطقی که تراکم حضور آثارشیت‌ها در آن پایین است، راهگشا باشد.

این مقاله نخستین بار در شماره ۷ نشریه Rolling Thunder به چاپ رسید. مطلب چاپ شده به بازنمایی تجربیات رفقای ما در شهرهای مینی‌سوتا و وینونا در دهه‌های اخیر می‌پردازد. ما همگان را به انجام این کار دعوت می‌کنیم.

با احترامات جمعی از آثارشیت‌ها از شهری که ساحل ندارد

کالکتیو آثارشیت‌های اسپروت

اگر در شهر کوچک زندگی کرده باشید، درک می‌کنید که پیش بردن یک پروژه زیرزمینی با محتوای رادیکال چه دشواری‌هایی دارد. در چنین شرایطی زمانی که از آثارشیت‌های شهرهای بزرگ راهکار خواسته می‌شود خواهید دید نقطه‌نظرات آن‌ها چقدر می‌تواند به انفعال بینجامد. اگر دقت کنید خواهید دید کنش‌های آثارشیتی به صورت عمده همان طرح‌هایی هستند که در متروپل‌های جهان اجراء می‌شوند: «غذا، نه بمب» برای سیر کردن گرسنگان و افراد بی سرپناه، کتابخانه‌های اشتراکی و کالکتیوها با ده‌ها عضو و داوطلب، حلقه‌های مناظره در خصوص موضوعات داغ روز. این پروژه‌ها در شهرهای کوچک که محل زندگی خیلی از ماست به شدت بی‌ربط و غیرقابل اجراء می‌باشد

شناسایی اعضاء

مهم‌ترین قدم، اولین قدم است. اگر امید دارید که زود به نتیجه برسید، بهتر است که با یک سری از رفقای مسئولیت‌پذیر یک کارگروه تشکیل دهید. این یک موضوع ظریف است. مطمئن شوید دوستانتان نسبت به تعهد شما یقین یافته‌اند و می‌دانند شما برای مسئولیت‌های سخت در روزهای دشوار آمادگی دارید. البته یادتان باشد کسی را به انجام کاری مجبور نکنید. توجه داشته باشید اگر گروه شما شامل افرادی باشد که تمایل دارند وقت و انرژی یکسانی برای تحقق اهداف بگذارند، آن وقت شما برنده خواهید بود. در مقابل شما نمی‌توانید روی افرادی که آماده شنیدن ایده‌های ساختارشکنانه نیستند، حساب کنید و از آن‌ها توقع داشته باشید وقت و انرژی خود را به پای نوع خاصی از فعالیت جمعی بگذارند. بهتر است کار و پروژه‌ها را با افرادی شروع کنید که بیشترین میزان صمیمیت را با آن‌ها دارید. معمولاً این جمع‌ها دنبال این هستند که نفرت جدید را شناسایی و جذب کنند اما به خاطر داشته باشید تمرک اصلی شما باید روی همان افرادی باشد که بیشترین شناخت و آشنایی را با آن‌ها دارید. به همین ترتیب اگر یک نفر مزایای یک پروژه را ارزیابی کند و برای پیاده‌سازی آن از یک چیدمان افقی استفاده کند اقدام موثری را انجام داده است. در هر صورت به خاطر داشته باشید افرادی را بکار بگیرید که میزان تعهد یکسانی به پروژه داشته باشند.

حتی اگر شخصی در مجاورت شما زندگی نکند که بتوانید با همیاری او یک فضای آثارشیتی به وجود آورید، نا امید نشوید. باز هم برای شما امکان تحقق کارهای هیجان‌انگیز زیادی وجود خواهد داشت.

کافی است بیرون بنزید و ماجراجویی کنید. چشم‌های خود را باز کنید. فضاها و امکان‌ها را شناسایی کنید: یک آثارشیت فعال فقط برای مدت زمان کوتاهی تنها خواهد ماند.

اگر یک کارگروه قوی داشته باشید، باید قبل از شروع، پاسخ به پرسش‌های زیر را در برنامه قرار دهید. چه اشخاصی در شهر شما دچار مشکل شده‌اند؟ چه اقشاری به اختیار خود در این محدوده زندگی می‌کنند؟ آیا در این شهر کسانی هستند که احساس تنهایی کنند؟ کدام یک از شما تعلق به یک حلقه اجتماعی حمایت‌گر بزرگ‌تر را در کارنامه دارد؟ پاسخ به این سوالات و دیگر موارد -مثلاً سوال در مورد امتیازات و روابط خانوادگی- برای یک ارتباط سالم و پویا ضروری است. مطرح نمودن این پرسش‌ها می‌تواند به صورت کاملاً پویا شکنندگی و پتاسیل‌های رابطه را از ابتدا شناسایی کند. تا در هنگام لزوم از این ویژگی‌ها بهره ببرید یا با توجه به آسیب شناسی انجام شده نسبت به وقوع پیامدهای منفی پیش‌بینی‌های لازم را انجام دهید.

برای داشتن یک کارگروه سالم:

مسئولیت‌هایتان را به دوستانتان واگذار نکنید

به همراهانتان یادآوری کنید که حضورشان مهم و فوق‌العاده است.

پروژه‌هایی که توانایی بیشتر از ظرفیت گروه نیاز دارند را انجام ندهید؛ به امید کمک‌های غیرمنتظره نباشید. به خاطر داشته باشید که دیگر گروه‌ها چه کمک‌هایی می‌توانند به پروژه شما بکنند. به دوستانتان بگویید که شما برای ادامه دادن به چه چیزهایی نیاز دارید. به طور دوره‌ای بررسی کنید که برای ادامه کار به چه چیزهایی نیاز دارید. دوستانتان را ناامید نکنید! نکنید... نکنید... نکنید... هزار بار نکنید! مهم‌ترین کاری که یک گروه از دوستان باید انجام دهند، دوست بودن است. یکدیگر را خوب بشناسید تا بتوانید نیازهای یکدیگر را تشخیص دهید و به هم اعتماد کنید تا ارتباط شکل بگیرد.

وقتی لازم است، دیگران را به گروهتان دعوت کنید. آنقدر مشتاق کمک گرفتن نباشید که امنیت یا موفقیت برنامه‌هایتان را به خطر بیندازید، اما فقط به دلیل بی‌تجربگی، دیگران را کنار نگذارید. بدون شک، حلقه کوچک شهری شما با حداقل چند گروه و دایره اجتماعی دیگر مرتبط خواهد بود. شاید کارگران کاتولیک محلی برخی از اهداف و علایق شما را به اشتراک بگذارند؟ شاید در شهرتان دانشگاهی باشد و اعضای گروه‌های دانشجویی را بشناسید که منابع یا روابط با داوطلبان بالقوه دارند؟ آیا فعالان قدیمی، یا هر کس دیگر که ممکن است همراهی کند، وجود دارد؟ تمامی این گروه‌ها را یادداشت کنید و تصمیم بگیرید که آیا حاضرید انرژی خود را صرف آنها کنید یا نه.

چیدن یک خط زمانی تقریبی

اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت را مشخص کنید. اگر همه چیز به خوبی پیش برود، دوست دارید در یک سال آینده کجا باشید؟ در پنج سال آینده چگونه؟ به خیالاتان اجازه دهید که به اوج برسند. فقط به خاطر داشته باشید که باید به تمام قدم‌های کوچکی مسیرتان متعهد شوید. یک خط زمانی خوب باید شامل پروژه‌هایی باشد که خودشان پاداش‌بخش هستند و در عین حال راه را برای پروژه‌های بعدی هموار می‌کنند.

از انتهای خط زمانی شروع کنید. دورترین چیزی که در افق قرار دارد - به کجا می‌خواهید برسید؟ برای رسیدن به آن چه چیزهایی لازم است؟ شاید بخواهید در شهر خود مهمانی‌های بدون مجوز "خیابان‌ها را پس بگیرید (RTS)" برگزار کنید. این مراسم‌ها برای بیشتر جوامع کوچک نیاز به فعالیت بیشتری دارد - و همچنین باید تحلیلی در رابطه با استفاده از فضای عمومی و نقش مسئولین در آن ارائه بدهید، یا لاقط برای افرادی که دست‌اندرکار مراسم هستند توضیح دهید. اگر این چیزها جزو اهداف بلندمدت شما هست، می‌توانید برایش برنامه‌ریزی کنید و مقاله‌هایی برای جلب توجه به فضاهای عمومی بنویسید و منتشر کنید. همچنین برای برگزاری یک مهمانی RTS به مهارت‌ها و منابع لجستیکی نیاز خواهید داشت؛ این به معنای برنامه‌ریزی برای برگزاری امن‌تر، رژه‌ها یا بازارهای کاملاً رایگان است. برای اینکه این پروژه‌های اولیه را به راه بیندازید، به شهرت و اعتباری نیاز دارید که می‌توانید با برگزاری رویداد‌های هیجان‌انگیز در خانه و مکان خود به دست آورید. حرف مهم این است که شما درک کنید که چگونه یک فعالیت به بقیه فعالیت‌های دیگر متصل است. این در همه انواع سازماندهی‌ها صادق است به خصوص در شهرهای کوچک. برنامه‌ریزی‌ها را به طور استراتژیک انجام دهید یعنی هر برنامه باید هم قابلیت اجرای بهتری داشته باشد و هم بهتر از بقیه راه‌ها باشد.

با این حال، تمام برنامه‌ریزی‌های دنیا هم نمی‌تواند نتایج را تضمین کند - فقط تضمین می‌کند که چیزی اتفاق خواهد افتاد. واقعیت همیشه متفاوت از چیزی است که می‌توانید از پیش ترتیب دهید یا تصور کنید، و این یک نکته خوب است. به اندازه کافی انعطاف‌پذیر بمانید تا به تحولات جدید واکنش نشان دهید و از فرصت‌های غیرمنتظره استفاده کنید.

نمونه‌ای از یک خط زمانی از کار قابل انجام تا رویای بزرگ:

- فهمیدن ساعتی که سطل‌های آشغال محله‌ها خالی می‌شوند. (م: فعالیت freegan ها را ببینید - این مورد در ایران خیلی کاربرد ندارد)
- ارتباط با تولیدکنندگان خرده‌پای محلی و کشاورزان برای دسترسی به اضافات محصولات فروش.
- توزیع مطالبی که خواستار پایان دادن به کمبود غذا از طریق اقتصاد هدیه‌ای ضد سرمایه‌داری باشند.
- ارائه سرویس‌های هفتگی غذای رایگان و کسب شهرت از طریق توزیع غذاهای سالم.
- تبدیل سیستم احتراق کامیون‌ها به سوخت گیاهی.
- راه‌اندازی یک "باشگاه کنسرو" برای حفظ مواد غذایی فاسدشدنی.

- حمایت از پروژه ها و مکان ها با فروش کیک و کارهای این چینی.
- تأسیس یک فروشگاه مواد غذایی رایگان هفت روزه.

توسعه

در ساخت و بسط یک جامعه نقطه آغاز آن و نحوه شروع فعالیت اهمیت فراوانی دارد. بدون در نظر گرفتن فعالیت‌های در دسترس، گروه شما مجبور خواهد بود به تنهایی برنامه‌های خود را به پیش برد. اگر مردم از برنامه‌های شما استقبال نکردند، ناامید نشوید. پیشرفت یک فرایند آهسته خواهد بود که در آن اتفاقات غیر قابل پیش‌بینی زنجیره‌ای رخ می‌دهد.

به مسائل عملی رسیدگی کنید. چطور می‌شود با شرکت کنندگان مشتاق ارتباط برقرار کرد؟ در هر صورت آن‌ها چه کسانی هستند؟ مطمئن شوید در وضعیت اشتیاق کامل در رویدادهای مربوط به تمام سنین شرکت می‌کنید و پروژه‌هایی که روی آن کار می‌کنید را در اختیار جوانان قرار دهید. ایجاد فضاهای بدون الکل و مخدر همیشه ایده‌ی خوبی است، حتی اگر بحث برانگیز باشد. اگر خودتان یک جوان رادیکال هستید، هیچ‌وقت قابلیت‌های خود را دستکم نگیرید. شما تمام کارهایی که در این دستورالعمل هست را همانند یک فرد با تجربه می‌توانید انجام دهید.

زیاد از حد نباید روی تبدیل یک فعال لیبرال را به یک فرد رادیکال حساب کرد. تلاش برای تغییر دیدگاه این اشخاص به نوعی تلف کردن وقت به حساب می‌آید.

جامعه هدف ما می‌تواند یک جوان مشتاق، یک کارمند خدماتی در حاشیه و سرخورده، همسایه‌ای مهربان باشد. چنانچه فرصت مشارکت در یک موقعیت الهام بخشی را داشتید بدانید که معمولاً چپ‌ها با پیش کشیدن بحث‌های طاقت‌فرسای بی انتها می‌خواهند شما را منزوی کنند.

توزیع ادبیات آنارشستی

توزیع ادبیات آنارشستی وضعیت فعلی را نداشت ولی به لطف فیسبوک، وبلاگ‌ها، فوروم‌ها و اینفوگراف‌ها اطلاعات در جامعه آنارشستی خیلی آزادانه می‌چرخد. خیلی از منابع در حال حاضر به صورت آنلاین قابل دسترس هستند که صمیمیت را ضمیمه متن می‌کند. اما در نهایت اینکه برای رسیدن به تمام اهداف خود نمی‌توانید روی اینترنت حساب کنید. پس یک فرایند توزیع را کلید بزنید.

ارائه یک محتوای ملموس و مرتبط در موقعیت‌های حساس و در جریان رویدادهای عمومی یک کنش ارزشمند برای شکل‌دهی به یک جامعه رادیکال است. ارتباط جهت یافتن یک دستگاه چاپ رایگان یا ارزان‌قیمت اهمیت زیادی دارد: کارمند مرکز کپی دانشگاه، افراد شاغل در انتشارات را فراموش نکنید. گزینه دیگر این است که یک دستگاه استوک فوتوکپی برای خود دست و پا کنید. از قبل برای هر مناسبت و جمعیتی موارد آماده داشته باشید. قبل از پخش هر جزوه یا نشریه نسبت به محتوای آن کاملاً اشراف داشته باشید تا بتوانید در مورد هر قسمتش بحث کنید.

همه نگرانی‌ها (در مورد تولید محتوا) از شبکه‌های اجتماعی را کنار بگذارید. هر شخصی می‌تواند تعداد زیادی از نسخه‌های پی‌دی‌اف آماده چاپ را از اینترنت پیدا کند. از منابع هر جا که نیاز بود استفاده کنید. اما در این زمینه هوشمندانه عمل کنید. برای مثال یک شهر با جمعیت ۱۵۰۰ نفر به چند نسخه از «لذات مسلحانه» نوشته آلفردو بونانو نیاز دارد؟ توزیع منابع را نه براساس دسترسی بلکه با اولویت نیازمندی در نظر بگیرید. دنبال منابعی باشید که با نیازمندی‌های شما تناسب داشته باشد. همواره گزینه ساخت zine را در ذهن داشته باشید. می‌توانید این مجلات دست‌ساز را پرینت گرفته و در انتشارات دانشگاه یا محل کار آن‌ها را با فرمت pdf پرینت بگیرید.

Zine های ضروری را واگذار کنید. امید است بتوانید نیازمندی‌های مالی مربوط به تهیه و توزیع zine را تنها از طریق جمع‌آوری کمک مدیریت نمایید. اگر فکر می‌کنید منابع مالی به اندازه کافی در اختیار نخواهید داشت پیشنهاد ما این است که از راه‌هایی مثل فروش کتاب‌ها و یا دیگر اجناس هزینه‌ها را پوشش دهید. جمع‌آوری برخی مواد مورد نیاز اولیه می‌تواند به شما کمک کند در مقیاس وسیع‌تری zine‌ها را توزیع کنید. مواردی مثل دستگاه منگنه بزرگ، نحوه کار با نرم‌افزارهایی مثل Canva، Indesign، Microsoft publisher، Illustrator، علاوه بر این‌ها یک لیست از افرادی که از طریق پیک، پست یا حضوری می‌توانید zine‌ها را به دست آن‌ها برسانید را تهیه کنید.

توجه داشته باشید توزیع zine و دیگر محتواهای رادیکال در شهرهای کوچک هنر خاص خود را می‌طلبد. مثلاً باید بدانید کجا باید اصول مخفی‌کاری را رعایت کنید. در کجا می‌توانید به صورت علنی نشریه داخلی خود را توزیع کنید.

آماده باشید که بتوانید در یک جمله بگویید که کی هستید و چه کارهایی انجام می‌دهید. اگر در منطقه شما آگاهی کمی نسبت به سیاست‌های رادیکال معاصر وجود دارد، حضور شما در یک مراسم باعث معرفی افکار شما خواهد شد. در همایش‌ها و مراسمی که باب میل شما نیست برای ترویج مطالب و دیدگاه‌های خودتان مثالها و مواردی را بیان کنید که با دیدگاهتان سازگار باشند و از آن پشتیبانی کنند.

ارائه همه چیز است! کتابها و کالاهای دیگر را به جای اینکه روی میز تخت بچینید از نمایشگر و قفسه استفاده کنید تا در فضای میز صرفه جویی شود. اگر شما یا دوستانتان در طراحی وب مهارت دارید یک سایت طراحی کنید و محصولاتتان را در آن به نمایش بگذارید. نشر خود را به رویدادهای خارج از شهر ببرید، یا جوامع (روستاها و شهرهای) اطراف خود را با نشریات خود تغذیه کنید؛ حتی می‌توانید یک کتاب‌موبیل (کتاب فروشی سیار) تهیه کنید و در منطقه‌تان دور بزنید.

روابط و جرم

زمانی که یک گروه از آنارشیست‌ها در فعالیت‌های روی-زمینی شرکت می‌کنند معمولاً در هنگام وقوع عملیات‌های زیرزمینی مورد سؤزن قرار می‌گیرند. این موضوع را در نظر داشته باشید و خود را بی‌جهت با ایجاد روابط مشکوک در معرض خطر قرار ندهید. حضور شما نباید مانع فعالیت‌های دیگران شود و نیز نباید کاری کنید که دیگران به خطر بیفتند یا بر کار دیگر افرادتان نظارت کنید. در برخی موارد آنارشیست‌های سازمان دهنده محلی می‌توانند برای مواقع ضروری که نیاز به یک عملیات پریسک ویا نظامی هست یک گروه مخفی تشکیل دهند و ناشناس فعالیت کنند.

دیپلماسی

با دیگران به طور آگاهانه و هدفمند ارتباط برقرار کنید. به‌وضوح مشخص کنید که با چه کسانی مخالف هستید: برای مثال، برخی از دولت‌های محلی، تمامی نیروهای انتظامی، صاحبان برخی از کسب‌وکارها، یا سوءاستفاده‌کنندگان شناخته شده. همچنین، به این فکر کنید که چه متحدانی را جستجو می‌کنید. ممکن است به دلایل استراتژیک برای برخی افراد نشانه‌هایی از حسن نیت نشان دهید: مثلاً بازرسی شهری. این می‌تواند برای بقیه نامیدکننده باشد، اما در شهرهای کوچک، اغلب بهتر است که خودتان مستقیم با این افراد ارتباط داشته باشید تا اینکه به شایعات متکی باشید. در گروه تصمیم بگیرید که خطوط قرمز کجاها باشند. و همزمان گروه‌های همگام دیگری را خواهید یافت که مایل به حمایت از آن‌ها هستند.

پانک ها و دیگر گروه های ضد اقتدارگرایان

اگر با ضد اقتدارگراها غریبه باشید برخورد دیپلماتیک با آنها راحت تر است! ولی در واقعیت، احتمالاً زندگی شخصی شما و آنها بهم گره خورده است و شاید دشوار باشد که مسائل شخصی را از کارتان به عنوان سازمان دهنده جدا نگه دارید. البته این به معنی قطع رابطه نیست ولی باید بدانید که هرچقدر بیشتر گره خورده باشد، بیشتر خودتان را در معرض مشکلات عاطفی قرار می دهید. اگر پانک ها و ضد اقتدارگرایان با پروژه های شما آشنا باشند و اگر علاقه مند هم باشند با شما همکاری می کنند ولی اگر علاقه ای ندارند اصرار نکنید، ولی در عین حال انتقاد پذیر باشید تا پروژه تان مناسب همه باشد. و همین گونه هم از تلاش های دیگران حمایت کنید، اما پروژه های آن ها را با مشارکت های بیش از حد یا پیشنهادات سلطه جویانه کنترل نکنید.

در بدترین حالت، ممکن است از سوی نهیلیست هایی از خرده فرهنگ خودتان که ظاهراً اهداف شما را دارند ولی در عمل به خاطر، حق به جانب بودن و... بر خلاف آن هستند مورد آزار قرار بگیرید. در صورت لزوم آزردن تان را اعلام بکنید ولی طوری بگویید که منجر به حل اختلافات شود و نه اینکه موجب تفرقه و کینه توزی گردد.

در نهایت، این به عهده شماست که از تأثیر منفی سازماندهی خود بر دوستی ها و جنبه های دیگر زندگی تان محافظت کنید. پیش قدم شوید تا اختلافات را زودتر حل کنید، اکثر شهرهای کوچک بیش از حد کوچک هستند که بین شما و دیگر ضد اقتدارگرایان دو دستگی ایجاد شود.

فعالان لیبرال، محافظه کار یا سازماندهنگان محلی

یک بار برای همیشه سنگ ها را با هم گروهی های خود وا بکنید و تعیین کنید با چه گروه های تمایل به همکاری دارید. اصلاً با عقل جور در نخواهد آمد یک سمت گروه دست دوستی به سمت خیریه های وابسته به کلیسا دراز کند از سوی دیگر بعضی از اعضاء در نشریات داخلی، آن ها را مورد آزار قرار دهند. مگر اینکه برنامه خاصی در سر داشته باشید. مطمئن شوید همه نظر خود را در مورد این گروه ها ابراز می کنند. در این شرایط خواهید توانست به یک خط مشی که همه از آن پشتیبانی می کنند دست یابید.

تصمیم نهایی خود را بر این اساس اتخاذ کنید که بیشترین بهره را برای گروه به همراه داشته باشد. هیچوقت به خاطر مسائل عاطفی و رفاقت زیر بار همراهی با یک گروه مشکل دار نروید. - دوستی خود را می‌توانید حفظ کنید بدون اینکه بخواهید با جمع مذکور مشارکت برقرار کنید. در عین حال همواره باید با مردم دوستانه برخورد کرد. حداقل برای نخست باید چنین کرد. دوستی با افرادی که در نهادها و ارگان‌ها صاحب منصب هستند، می‌تواند درها را برای ما بگشاید. با این خط مشی شاید بتوانید مطالب رادیکال را تا عمق دفتر معلمان و یا اتاق انتظار وارد کنید. شما ممکن است از طریق بانک غذا بتوانید مبلغ اهداء شده از سوی خواربار فروش محل را جذب نمائید یا شاید مسئول کتابخانه zine شما را در قفسه تازه‌ها قرار دهد. اگر واقعا به یک گروه احترام می‌گذارید اما در نقطه نظرات با یکدیگر تفاوت‌های ملموسی دارید، لازم است همبستگی خود را به آن‌ها گوشزد کنید. خوب است که بدانید دیگران در این مورد حساس هستند. «محبت شما مشمول حال ما شده است. چگونه می‌توانیم لطف شما را جبران کنیم؟» برای مثال این موقعیت را تجسم کنید شما یکی از اعضای گروه چریکی هستید که با یک کالکتیو پایبند به اقدام غیرخشونت‌آمیز در یک پروژه همکاری دارید. آن‌ها قطعا به تفاوت‌های فکری که در بین شما وجود دارد فکر می‌کنند. در این شرایط نیاز نیست شما اخلاقیات و یا خط‌مشی خود را کنار بگذارید تا همکاری ادامه پیدا کند. اما یادتان باشد بیش از اندازه بی‌احساس نباشید.

شهر خود را روی نقشه قرار دهید

گروه کوچک شما نخواهد توانست از هر فرصتی که در شهر شما به وجود می‌آید بهره‌مند شود. هر چه شبکه ارتباطی شما گسترده تر باشد ابتکارات و ایده‌های بیشتری در اختیار شما قرار خواهد گرفت. یکی از راه‌ها، گسترش ارتباطات با جوامع دیگر است. چه دوست داشته باشید و چه نه، همه آنارشیست‌ها به شهر خود پایبند نخواهند ماند. کشش‌های اجتماعی باعث جابجایی جغرافیایی اشخاص رادیکال می‌شود. اگر شما پروژه خود را در جامعه خود تعریف کنید، قطعا می‌توانید از کمک مناطق دیگر نیز استفاده کنید. در این موقعیت می‌توانید از یاری آنارشیست‌های دیگر مناطق یا فعالان رادیکال در حال سفر بهره‌مند شوید.

اگر آنارشیست‌های حاضر در منطقه از اعلام موجودیت شما مطلع نشده‌اند، می‌توانید با آن‌ها مکاتبه کرده و خود را معرفی کنید. برای این کار می‌توانید از گردهمایی‌های ملی، منطقه‌ای کسب اطلاع کنید و در این برنامه‌ها اعلام حضور نمایید. این به تنهایی کافی نیست. همیشه به گزینه برگزاری رویداد به میزبانی شما و دعوت از دیگر فعالان را به یاد داشته باشید. همیشه مسافرانی هستند که از شهر عبور می‌کنند. به خصوص اگر محل زندگی شما در مسیر جابه‌جایی و در کریدورهای مسافرتی باشد. اگر این مسافران بی‌آزار بودند می‌توانید به آن‌ها جای خواب دهید یا آن‌ها را مهمان سفره‌های خود کنید. شاید بتوانید در کنار کمک در بخشی از کارهای روزمره شنونده روایت‌ها او شامل کامیابی‌ها و ناکامی‌های او در مبارزه و زندگی باشید. در مورد میزبانی گروه‌های مسافر مسئولیت‌پذیر باشید. اگر آن‌ها برنامه‌ای برای برگزاری فستیوال، کارگاه، دوره آموزشی، نمایش فیلم یا ماجراجویی را دارند، در برگزاری این برنامه‌ها آن‌ها را یاری دهید. اگر تاثیر مثبتی از خود بجا بگذارید، ارتباط مستمر آن‌ها از یک گروه کوچک بیشتر شکل خواهد گرفت. زمانی که محدوده زیست شما به یک مقصد ثابت برای بازدید گروه‌های رادیکال و آنارشیست‌های غیر بومی تبدیل شد، نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که این جمع‌ها نباید در جایگاه تسلط قرار بگیرند طوری که در زمین بازی شما بخواهند اعمال نفوذ کنند. این‌طور نشود که مهمان‌نوازی بیش از اندازه کار دست شما دهد. در هر صورت نکته‌ای که باید روی آن پافشاری شود این است که در عین احترام به بازدیدکنندگان باید مرزها به صورت شفاف برای آن‌ها ترسیم شود.

ترویج

بعد از اینکه جای پای گروه محکم شد و گروه شکل گرفت نوبت این است که پروژه‌ها و تحلیل‌هایتان را به جامعه محلی ارائه کنید. اگر نشریه و پادکست دارید می‌توانید از کارهایی مانند چسباندن مخفیانه بنر و پوستر بهره ببرید. یا بهتر است که یک مجله یا روزنامه با چاپ دوره‌ای منظم منتشر کنید یا رویدادها و مراسمات بزرگی برپا کنید. فرقی نمی‌کند از چه رسانه‌ای استفاده می‌کنید، اهداف و خواسته‌های خود را به وضوح بیان کنید و از این طریق فرصت‌ها و امکانات جدیدی را فراهم کنید.

جشنواره‌های شهر کوچک

شاید شهرهای کوچک بیشتر از شهرهای بزرگ به فعالیت نیاز داشته باشند. آنها سرگرمی و هیجان، ماجراجویی می‌خواهند. این چیزها را برایشان فراهم کنید؛ در این صورت بقیه هم به شما می‌پیوندند. جشنواره‌هایی را برنامه‌ریزی کنید که همه را سر ذوق بیاورد تا برای مشارکت در پروژه‌های رادیکال هیجان داشته باشند. چنین رویدادهایی می‌توانند دایره‌های اجتماعی‌ای را که به ندرت با هم تلاقی می‌کنند، به هم متصل کنند، شور و شوقی برای پروژه‌های شما و دیگران ایجاد کنند و شرکت‌کننده‌ها هم تفریح کنند.

می‌توانید مهمانی‌های محله، مهمانی‌های رقص، رژه‌ها، جشنواره‌های فیلم یا موسیقی، بالماسکه، پیک‌نیک‌های جمعی، جلسات تالار شهر، نمایش‌های عروسکی، بازی‌های کارناوال، بازارهای رایگان و غیره را سازماندهی کنید. واقع‌بینانه فکر کنید که چه کسانی حضور خواهند داشت و چه منابعی در دسترس است. خواهید دید که برنامه‌ریزی جشنواره‌ها مهارت‌هایی را آزمایش و تقویت می‌کند که می‌توانید برای پروژه‌های بزرگ‌تر و بلندپروازانه‌تر از آنها استفاده کنید؛ به همین ترتیب، سازماندهی جشنواره‌ها روشی مفید برای نشان دادن توانایی گروه شما در برپایی مراسمات است.

گرفتن مکان دائمی

برای اهداف بلندمدت تان ممکن است نیاز به یک مکان و موسسه آثارشستی داشته باشید پس این موضوع را از قبل در نظر بگیرید. چه مکانی برای شما مناسب است؟ یک باغ؟ یک گاراژ؟ یک خانه تیمی؟ یک کتاب فروشی؟ یک سکونتگاه؟ یک کلبه در جنگل؟ برای تاسیس یک مکان به چه چیزهایی نیاز دارید؟ پول؟ مهارت‌هایی که هنوز باید بیاموزید؟ احترامی که هنوز به دست نیاورده‌اید؟ جسارتی که هنوز پیدا نکرده‌اید؟ هر مرحله از این جزوه باید شما را در به دست آوردن این چیزها کمک کند.

چگونه از این فضا برای ارائه خدمات به جامعه خود استفاده خواهید کرد؟ برخی از زیرساخت‌هایی پیشنهادی که می‌توانید در این مکان‌ها برای جامعه فراهم کنید مانند: یک آشپزخانه بزرگ، محلی برای توزیع کتاب و نشریات رادیکال، یا یک فروشگاه رایگان. یا شاید اولویت اول ایجاد فضایی است که برای شما الهام‌بخش باشد تا بتوانید سال‌ها فعالیت کنید. هدف‌تان هرچه که هست باید تصمیم‌ها و برنامه‌هایتان را بر آن اساس پی‌ریزی کنید.

برای پرداختن به جزئیات هر قسمت نیاز به جزوه‌های جداگانه‌ای است. اگر دنبال اهداف بلندمدت هستید این کارها ارزشمند خواهد بود. به انگیزه‌ای که می‌توانید با احداث یک گلخانه دائمی ایجاد کنید فکر کنید به اینکه می‌توانید توسط آن روابط جدیدی ایجاد کنید و پروژه‌هایتان را در آن انجام دهید. دیگران هم با دیدن پروژه‌های شما ترغیب می‌شوند که خودشان هم گروه‌هایی تشکیل دهند.

در نهایت، مطمئن شوید که هر مکانی که تأسیس می‌کنید، برای گروه شما آنقدر مهم باشد که بتوانید خود را به دفاع از آن متعهد کنید چه با حفاظت‌های فیزیکی چه با روابط عمومی درست یا انجام ریسک‌های حساب‌شده و بالاتر از همه با عمل به تعهدات خود ماه به ماه و سال به سال به این مهم جامعه عمل بپوشانید. خودتان را برای بنا کردن چیزی که بی‌نتیجه می‌دانید خسته نکنید اگر از مسئولیت‌های داوطلبانه خود لذت نمی‌برید احتمالاً آن پروژه به سرانجام نمی‌رسد.

سخن آخر

اولویت اصلی را فراموش نکنید: «انجام آنچه برای ماندن در بازی لازم است.» جوامع کوچک رادیکال مخصوصاً در معرض خستگی مفرط قرار دارند و اگر گروه شما تنها چیزی است که دارید، تمام تلاش خود را برای حفظ گروه انجام دهید. بدانید که برای حفظ سلامت روانی تان باید هر چند وقت یک بار فاصله بگیرید: از یکدیگر، از پروژه‌های خود، از کل شهر. از خودتان و بقیه تا مرز فروپاشی کار نکشید. هیچ فعالیت بلندمدت و پایداری با کارهای مقطعی موفق نمی‌شود. شاید فاصله گرفتن از پروژه‌های نوپا راحت نباشد ولی اگر برای حفظ سلامت عاطفی خود مجبور شدید این کار را انجام دهید.

وقتی که همکارانتان در حال مبارزه هستند از آنها حمایت کنید. آنها را تحت فشار قرار ندهید؛ زمان بگذارید و دوباره گروه‌بندی کنید و برنامه‌های جدیدی را تنظیم کنید که نیازهای همه را برآورده کند. اگر پروژه‌ای را به تنهایی مدیریت می‌کنید، به نیازهای خود فکر کنید و به ظهور علائم تنهایی و یاس و بدبینی توجه کنید. گذر از این وضعیت‌های نومیدی با برقراری رابطه با دیگر آثارشست‌ها راحت‌تر می‌شود. اجازه دهید بقیه رادیکال‌ها روحیه شما را تقویت کنند چون آنها هم از نبود فعالیت‌های شما ضرر می‌کنند. و امیدواریم که آنها نیز زمانی که به حمایت شما نیاز دارند از شما درخواست کنند.

سر خود را بالا نگه دارید و به جلو حرکت کنید. دست در دست در جشن‌ها، و بازو در بازو در زمان مقابله! پاینده باشید!

از سرزمین‌های اشغالی که اخیراً اسمش را گزند ریپید گذاشته‌اند

حق انتشار آزاد است

کتابخانه آنارشیست

کالکتیو آنارشیست‌های اسپروت
سازماندهی آنارشیستی در شهرهای کوچک
Small Town Organizing For Anarchists

fa.anarchistlibraries.net